

[Forsvarsministeren.]

dag, at sammenlægningen af de to omtalte ministerier til eet ministerium, kaldet forsvarsministeriet, vil medføre en væsentlig forøgelse af antallet af tjenstemænd. Hertil vil jeg sige, at det beror på en misforståelse. Tjenestemandslovens antal stillinger er fastsat pr. 1. april 1946. Antallet har som følge af det stærkt forøgede arbejde i de militære ministerier i de senere år vist sig utilstrækkeligt, og der er derfor i overensstemmelse med tidligere praksis beordret til tjeneste i de militære ministerier et antal kaptajner, orlogskaptajner, overintendant, kaptajnløjtnanter og intendantter til erstatning for de ledige fuldmægtigstillinger, men i et antal, som langt overstiger de ledige fuldmægtigstillinger. Hertil kommer, at marinestaben og søværnskommandoens personelkontor tillige har ministerielle beføjelser, idet skønsmæssigt $\frac{1}{3}$ af marinestabens arbejde er egentlig ministerielt arbejde. I marinestaben er tjenstgørende i alt 26 søofficerer, således at de opførte tal for kontorchefer, ekspeditionssekretærer og fuldmægtige i virkeligheden bør forøges med dette antal.

Når man tager disse forhold i betragtning, vil det ikke — således som det blev gjort af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, og således som det gøres i den radikale mindretalsbetænkning — med rette kunne hævdes, at sammenlægningen af de militære ministerier medfører en væsentlig forøgelse af antallet af tjenstemænd i det foreslåede nye forsvarsministerium. Den foreslåede nyordning af de militære ministerier vil medføre, at vi får 1 direktør mindre, end vi nu har, at vi får 3 afdelingschefer mindre, end vi nu har, og det samme antal kontorchefer og fungerende kontorchefer, som vi nu har. Vi forøger antallet af ekspeditionssekretærer med 2, og for fuldmægtiges vedkommende bliver stillingen den samme, som den er nu. For sekretærens vedkommende sker der en forøgelse med 7 under hensyn til, at man agter at lade civil arbejdskraft overtage en del arbejde, som nu udføres af befalingsmænd, der er beordret til midlertidig tjeneste i de militære ministerier. For underbogholderes vedkommende bliver stillingen den samme, som den er i dag. For overassistenter og fungerende overassistenter bliver resultatet, at deres antal formindskes med 2. Antallet af assistenter og fungerende assistenter formindskes med 6.

Det vil af dette talmateriale klart fremgå, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har gjort sig skyldig i en fejltagelse, når han er gået ud fra, at sammenlægningen

af de militære ministerier medfører en væsentlig forøgelse af antallet af tjenstemænd i disse ministerier. Da det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard begrundede meddelelsen om, at det radikale venstre ved afstemningen her i salen ved tredje behandling vil stemme imod forslaget, med, at der sker en væsentlig forøgelse af antallet af tjenstemænd ved sammenlægningen, går jeg ud fra, at de oplysninger, som jeg lige har givet, vil foranledige, at det radikale venstre nu ændrer dette standpunkt og fastholder sit oprindelige standpunkt, gående ud på, at man vil undlade at stemme ved tredje behandling.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen. Jeg finder ikke nogen anledning til at bruge tingets tid til påny at imødegå de synspunkter, som jeg tidligere har gjort til genstand for udførlig omtale her i tinget ved første behandling. Det, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i dag sagde, var nemlig stort set det samme, som det ærede medlem udtalte ved første behandling. Der var det mærkværdige ved det ærede medlems udtalelser i dag, at det ærede medlem var optaget af, hvad hærens og søværnets sagskyndige og de luftmilitære tilfornede mente, men i sin tale i dag udelukkede betragtninger over det ansvar, som man pålægger forsvarsministeren og regeringen for de militære anliggender, og de vilkår, som man bør give en forsvarsminister, når man pålægger ham det ansvar, der er tale om. Det er overmåde karakteristisk for den måde, hvorpå det ærede medlem har behandlet denne sag. De erfaringer, der er gjort af venstregeringens tidligere forsvarsminister, det ærede medlem hr. Harald Petersen, som forsvarsminister, spiller ingen rolle for det ærede medlem. De erfaringer, der er gjort af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, medens han fungerede som forsvarsminister, spiller ingen som helst rolle for det ærede medlem. De erfaringer, som jeg har gjort under $2\frac{1}{2}$ års virksomhed om de vilkår, som en forsvarsminister har i dag og har haft, siden jeg tiltrådte, spiller heller ikke nogen rolle for det ærede medlem. Det er meget betegnende, at det ærede medlem har haft så lidt lyst til ved sin behandling af denne sag at tage hensyn til rigsdagens og den parlamentariske regerings interesser, når den skal bære sit ansvar for det, der overdrages den.

I anledning af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens udtalelser om de luftmilitære tilfornede her fra talerstolen og i hans særbetænkning vil jeg gøre opmærk-